

Torre de l'Argentera

Ripollet

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Ripollet (08291)
Emplaçament Rambla de Sant Jordi, 68

Coordenades:

Latitud: 41.49627
Longitud: 2.16179
UTM Est (X): 430036
UTM Nord (Y): 4594189

Classificació

Número de fitxa 08180 - 33
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA, ACCN: 27631
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Ripollet, c/ Balmes, 2, Ripollet (08291)
Autoria de la fitxa J Douet
Data de registre de la fitxa: dl., 23/07/2007 - 02:00

Descripció

Torre d'estiueig construïda amb maó arrebossat amb cobertures de teula àrab d'una, dues i quatre vessants i terrassa. El volum de la casa es desenvolupa a partir d'una traça complexa amb cossos de planta, planta i pis i, planta i dos pisos. L'entrada central d'arc de mig punt, finestres d'arc escarser al cos central i d'arc de mig punt a la resta de l'edifici. Destaquen tres dracs de ferro forjat que coronen la façana nord. A la façana posterior es troba un vitrall de plom amb motiu d'un vaixell de vela. L'interior ha perdut gairebé tota la decoració original.

Observacions:

El disseny original de l'interior de la casa es troba documentat a la Col·lecció Ramon Martos.

Història

Una de les darreres torres d'estiueig construïdes a Ripollet, i habitada regularment per la Pepita Sarroca, l'argentera, anomenada així per ser la vídua d'un joier del carrer Pelai de Barcelona, el sr. Àngel Grau. L'Ajuntament va comprar l'immoble després de la mort de la propietària. L'edifici ha tingut diferents usos en els últims anys, parvulari, casal d'avis i actualment Oficina de Treball de la Generalitat. L'interior ha sofert la destrucció de rajoles, de figures i d'altres elements ornamentals, així com la crema de l'arxiu documental de la casa. La rambla de Sant Jordi va sorgir al primer terç del segle XX, on es va construir torres i cases d'estiueig amb jardí, sovint propietat de famílies de Barcelona. Com a prolongació del vell nucli, es transformava en una de les principals artèries de la vila on es van instal·lar serveis importants.

Bibliografia

CASANOVA I QUEROL, E i FONDEVILA I GUINART, M^a À (1992) Descobrir Ripollet, patrimoni contemporani, Barcelona, p.70-71. MARTOS CALPENA, R "La Torre de l'Argentera: història d'una destrucció". Ràdio Ripollet, febrer, núm. 12 any, IV, 1987. p. 5. MOGAS, M (1990-91) Ripollet. Butlletí Informació Municipal: Ripollet.

